The Message of a Cover

Talks and Tales

In this fascinating letter, the Rebbe responds to an author and artist in Eretz Yisroel who had criticized the cover of the *Talks and Tales* publication. The Rebbe reveals how much attention and thought went into the covers design, turning its simple illustration into a powerful message.

BH, 4 Nissan 5719
Brooklyn.
Mr. M. Ben-Uri

Shalom U'bracha!

I read with interest your letter from Erev Rosh Chodesh Nissan, following our discussion during your visit.

You dwell particularly on the cover illustration of the Sichos Lanoar published by the Merkos L'inyonei Chinuch, criticizing three points:

1) The position and depiction of the *luchos*; 2) The position and depiction of the globe; 3) The "illustration" of the ma'amer raza"l - "al shlosho devorim haolam omed" using three pillars; and you request my opinion on the above.

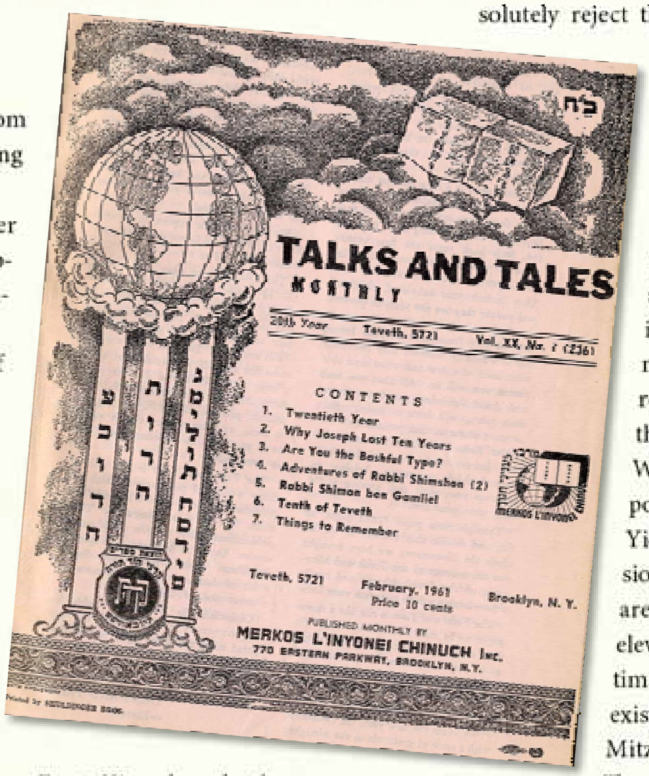

I will preface with a point that you will certainly understand, and that is that the cover in question has already been publicized for eighteen years, and wherever the magazine reaches – the United States, Eretz Yisroel, and other countries – it is widely distributed. This forces us to keep the current cover for the future, unless there are reasons which absolutely reject the current design and force us to change the way it has been until now.

To comment on the points mentioned in your letter, in order:

1) When the decision was made to publish the magazine, the main purpose was, understandably, to strengthen Yiddishkeit and ingrain it in the hearts of the youth by all means possible. In addition to the reading material, this includes also the first impression of the cover. With regards to this, there are–– two points:

Yiddishkeit and its practical expression -- namely, Torah and Mitzvos -- are aspects of creation that are most elevated and sublime. At the same time, it is impossible for anything to exist without being based on Torah and Mitzvos.

The clearest symbol for Torah and Mitzvos are obviously the *luchos*, recognized even by those completely lacking Jewish education – for the magazine is also directed to them.

Therefore, it was stressed in the illustration that the *luchos* are

---

Editors Note: The famed artist, Reb Michel Shwartz OBM related, that at the young age of 15 he merited to have Yechidus with the Rebbe twice each month, during which he would receive detailed instructions about the design of Talks and Tales. This letter serves merely as a glimpse into the tremendous forethought the Rebbe invested into this publication.

above the earth and even higher than the heavens, which are difficult to be clearly symbolized without using clouds. Accordingly, the place of the *luchos* is over the clouds, and above them is only Hashem, alluded to on the cover with the letters 'b"h'. Underneath them is the earth.

Since the giving of the Torah was at Har Sinai, the globe is drawn so that a line made from the 'b"h' – through the *Luchos* – will end approximately in this region.

For this reason, the three segments appear diagonally, and not beneath each other, for then it would have been necessary to draw the globe with east on top and west on the bottom – a fashion totally unfamiliar to the youth, and again, the cover is intended, that its viewer shouldn't require any additional explanation aside from what his eyes see.

Additionally, if it were drawn this way, only a portion of the civilized world would be visible, while the intention is to stress that the Torah is in force everywhere.

Having this in mind, it is clear that the *Luchos* couldn't be straight. Rather, they needed to be slightly tilted, in order for the globe to appear underneath the *luchos*, and the *luchos* beneath than the letters.

2) You comment on the globe being depicted as standing on three pillars, and suggest that this demands further explanation – i.e., what are the pillars standing on…

Now, your question is obviously on the Mishna, for the cover is just the words of the Mishna – portrayed literally. Truthfully though, even the Mishnah does not require an explanation, as everyone understands that Torah, Avodah and Gemilas Chassadim are pillars in a spiritual sense, not physically (although they are expressed by the person in a physical way). Everyone knows that the Torah 'stands' on and originates from its Giver, and this needs no explanation. Just as the Mishna uses the expression "the world stands," which means also a physical standing, though the intention is the spiritual and deeper meaning. The Mishna is not concerned with someone making a mistake (as further evidenced by the fact that of all the commentaries on the Mishna, which are especially numerous on Pirkei Avos, not one of them is concerned with what the pillars are standing on); so too, in the design of the cover, l'havdil, it is my opinion that there is no room for this mistake….

…Based on the saying of chaza"l "es voheiv bisufa" [i.e., that every discussion in Torah ends peacefully], it is my hope that you will not take offence at my remarks, for they were meant only to clarify, and not for the sake of argument.

Respectfully and with blessings for a kosher and happy Pesach,

אמאל געלעבט...

משיחת פ' ויגש תשכ"ט

...אבער ניט אז ער זאל ליינען די פייפערס וכו', וואס טוב לו שלא נברא, הלואי וואלט עס קיינמאל ניט געווען, ניט ווי די וועלכע ליינען די פייפערס אויף וויסן אלע פרטים בזה, און ניט בלויז דעם כללות הענין, נאר אלע פרטים, ביז וויסן וואס זייערע נעמען זיינען, ווי זייערע פרויען הייסן און וויפל קינדער זיי האבן וכו', וואס דערפאר הערט ער גלייך אינדערפרי דער ראדיא, ולאחר זה לויפט ער גלייך קויפן דעם פייפער, אפשר איז פאראן אין דעם נאך נייע פרטים וואס ער האט פריער ניט געהערט, און דערנאך הערט ער נאכאמאל די ראדיא פאר נאך פרטים.

און בשעת ער קומט אין שול בשבת קודש, דארף ער באווייזן אלעמען אז ער איז א בקי בכל פרט ופרט, און ער איז ניט קיין אפגעשטאנענער מענטש און איז ניט קיין בטלן, נאר ער איז א מאדערנער מענטש, במילא רעדט ער וועגן דעם בביהכנ"ס, און אין שבת קודש, וואס יעדער רגע איז קודש, און ער איז ניט בלויז זיך מבטל, נאר אויך א צווייטן וכו'.

מען דערציילט וועגן א ליובאוויטשער איד, וואס פון דעם סיפור וועט מען זען ווי אזוי זיי האבן דעמאלט געלעבט, אז עס איז געווען אן אלטער איד וואס איז געזעסן אין שול אדער אין שטוב און האט געלערנט, און האט זיך ניט אינטערעסירט וואס ס'טוט זיך אין דער וועלט. דעמאלט האט מען געקרוינט ניקאלאיי פאר קיסר. איז בשעת מ'האט אים דערציילט אז מען קרוינט ניקאליי פאר א קעניג, האט ער געפרעגט: מ'האט אים דאך שוין איינמאל געקרוינט, פארוואס דארף מען דאס טאן א צווייטן מאל?

ווארום בהרבה שנים לפני זה איז געווען ניקאליי דער ערשטער, ובינתיים איז שוין דורכגעגאנגען כמה וכמה מלכים, ווארום ניקאליי דער ערשטער איז געווען בזמן הצמח צדק, און בשעת מ'האט מכתיר געווען ניקאליי דעם ערשטן איז דער איד געווען א קינד. איז איצטער בשעת מען האט מכתיר געווען ניקאליי דעם צווייטן, האט ער גארניט געוואוסט אז דאס איז אן אנדערער, ווארום ער האט ניט געוואוסט אז ניקאלאיי דער ערשטער איז געשטארבן, און אז עס זיינען געווען נאך מלכים נאך אים. במילא האט ער געפרעגט: מען האט אים דאך שוין איינמאל מכתיר געווען, פארוואס דארף מען אים מכתיר זיין נאכאמאל?

דאס וואס ער האט געוואוסט וועגן דעם ערשטן מאל, איז דאס ווייל דעמאלט איז געווען דער סדר אז מען פלעגט אנצינדן ליכט לכבוד דעם מלך בשעת מען פלעגט אים מכתיר זיין, במילא האט ער געדיינקט אז מען האט שוין מכתיר געווען ניקאליי, דעריבער האט ער געפרעגט פארוואס מען איז אים מכתיר נאכאמאל.

וואס דא זעט מען ווי אזוי מען האט דעמאלט געלעבט, און מען האט זיך אפגעלעבט באריכות ימים ושנים טובות מתוך מנוחה וכו' אן די אלע ענינים וועלכע זיינען פאראן היינט, אן סייקאנאליסט, אן סייקאלידזשיסט, אן טרענקווילייזערס, און אפילו אן אנטי-בייאטיקס.